

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Περὶ λευκῆς ἀργίλλου διὰ τὴν ἀγγειοπλαστικὴν. — Μεταξὺ τῶν τῆς Ἑλλάδος ὠφελίμων ὀρυκτῶν ὑπομιμνήσκομεν τὰ ἐν ἀφ᾽ ὧν καὶ πανταχοῦ ἀπαντώμενα ἀργιλλοῦχα, συνήθως πηλὸς καλούμενα. Ταῦτα ἀνέκαθεν ἐχρησιμοποίησαν διὰ τὴν ἀγγειοπλαστικὴν. Κατὰ τὸ χρῶμα τῶν ἀργιλλούχων τούτων ὀρυκτῶν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προϊόντα ἔχουν ἀνάλογον τοῦ χρώματος χρῶμα. Ἐὰν τὸ ἀργιλλοῦχον χῶμα εἶναι λευκὸν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ κατασκευασθῆσόμενα εἶναι λευκὰ, καὶ τὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα Faïence, φαρφουρί τῆς Γαλλίας, ἐκ τοιούτου λευκοῦ πηλοῦ κατασκευάζονται. Τοιαύτη λευκὴ ἀργίλλος ἀπαντᾷται εἰς τὴν νῆσον Μῆλον εἰς διαφόρους πᾶσεις, πρὸ πάντων εἰς τὴν πᾶσιν Βοδιάν, εἰς τὴν πᾶσιν τουρκοπόταμον καὶ πρὸς μεσημβρίαν τῆς παλαιᾶς χάρας, καὶ εἰς τὴν νῆσον Κίμωλον, ὥστε ἄδικον μέγα νὰ μὴ χρησιμοποιεῖται ἢ ἀργίλλος αὕτη πρὸς κατασκευὴν λευκῶν ἀργιλλίνων ἀγγειοπλαστικῶν σκευῶν. Δὲν λέγομεν ἀγγείων τῆς πολυτελείας, ἀλλὰ ἀγγείων τῆς πρώτης ἀνάγκης τοῦ βίου, φιλτζανίων, πινακίων καὶ ὁμοίων τῆς

καθημερινῆς ἀνάγκης καὶ χρήσεως, ὥστε νομίζω ὅτι ἡ ἴδρυσις τοιούτου ἀγγειοπλαστικοῦ καταστήματος δύναται νὰ ᾔῃται μεγίστης ὠφελείας δια τὸν ἰδρυτὴν τοιούτου καταστήματος. Μία τῶν ὠφελίμων καὶ σπουδαίων ἐπινοήσεων τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι ἡ κατασκευὴ δύο λαμπρῶν χρωμάτων, τοῦ λεγομένου συνήθως Οὐλτρεμάρε Ultramarinum τοῦ κυανοῦ καὶ πρασίνου, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνονται διὰ τῆς τῶν λευκῶν πηλῶν πυρώσεως μετὰ θειούχων μιγμάτων, καὶ ἐκ τῶν μετὰ τῆς λευκῆς ἀργίλλου τῆς Μήλου δοκιμασιῶν ἐν μικρῷ ἀπεδείχθη καὶ δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ τῆς νήσου Μήλου λευκὴ ἀργίλλος χρησιμεύει καὶ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν τῆς κατασκευῆς τῶν ὡραίων καὶ τόσοι χρησίμων χρωμάτων. Ἡ σύστασις τοιούτου ἀγγειοπλαστικοῦ καταστήματος δὲν ἀπαιτεῖ τόσοι μεγάλα κεφάλαια ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἐκμετάλλευσις μεταλλοφόρων ὄρυκτῶν καὶ τὰ προϊόντα αὐτοῦ καταναλίσκονται κατ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν. Ἀπὸ καρδίας ἐπευχόμεθα τῷ ἰδρυτῇ τοιούτου ἐθνωφελοῦς καταστήματος ἀγαθὴν τύχην, κατὰ τὸ ῥητὸν τῶν ὀρυκτολόγων.

(Παλιγγενεσία.)

Ἡ πόλις Ὑψηλάντη.

Ὁ ἐν Οὐασιγκτῶνι ἐπιτετραμμένος τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Κ. Ῥαγκαβῆς, ἐπισκεπτόμενος τὰς δυτικὰς ἐπαρχίας, ἀφίκετο εἰς Μιχιγὰν καὶ οὐ μικρὸν κατεπλάγη ἀπαντήσας πόλιν καλουμένην Ὑψηλάντην. Ἐκφράσας εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ τιμῇ, ἣν οἱ Ἀμερικανοὶ περιεποίησαν τῇ πατρίδι του ἀποδόντες τὸ ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης εἰς πολλὰς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν πόλεις, παρε-

κάλεσε τὸν δήμαρχον τῆς Ὑψηλάντης νὰ τῷ σαφηνίσῃ πῶς ἐξελέχθη τὸ ὄνομα τῆς ἡρωϊκῆς ἐκείνης οἰκογενείας καὶ ἐὰν οἱ κάτοικοι ἐγίνωσκον τὰ κατ' αὐτήν. Ὁ δήμαρχος τῷ ἀπέστειλε τὴν ἐπομένην ἀπάντησιν.

Ὑψηλάντη, 27 Σεπτεμβρίου 1869.

Σπεύδω νὰ ἐκπληρώσω ἣν ἐξεφράσατέ μοι ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἀπὸ 22 ἱσταμένου ἐπιστολῇ ὑμῶν· γινώσκετε καλῶς ὅτι τῷ 1824 οἱ Ἕλληνες ἡγωνίζοντο τοῖς Τούρκοις ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν ἐλευθερίας. Ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς τότε ἐπεδείξατο μεγίστην συμπάθειαν τοῖς πατριώταις ὑμῶν. Ὁ τοῦρκος στρατηγὸς διελθὼν ἐν Ὠριάμβῳ ὅλην σχεδὸν τὴν Πελοπόννησον κατέβη εἰς Τρίπολιν μετ' ὀκτακισχιλίων ἀνδρῶν, ἵνα λεηλατήσῃ τὴν Ἀργολίδα καὶ κατακτήσῃ τὴν Ναυπλίαν. Ἐν τῷ κινδύνῳ τούτῳ ὁ γενναῖος Ἕλλην Δημήτριος Ὑψηλάντης συλλέξας 220 ἄνδρας ἐτοιμοὺς ν' ἀποθάνωσιν ὑπὲρ πατρίδος ἀντεπεξῆλθε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἀπηλπισμένος ἀρχηγὸς καὶ οἱ ὡσαύτως ἀπηλπισμένοι ὁπαδοί του ἐφαίνοντο ἔχοντες ἕκαστος οὐχὶ μίαν ζωὴν ἀλλ' ἑκατόν. Οἱ ὀλίγοι ἐν τούτοις ἐὼριάμβευσαν. Τοῦ Ὑψηλάντου τὸ ὄνομα δοξασθὲν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος διέβη τοὺς ὠκεανούς, ἐμνημονεύθη κατ' ἀξίαν εἰς τὰ ἡμέτερα ἄσματα καὶ ἐγνωρίσθη εἰς τὰς δυτικὰς ταύτας ἀκτὰς. Ἀκούσαντες αὐτὸ οἱ ἐν τῇ ἐρημίᾳ φιλοπάτριδες ἐβουλεύθησαν νὰ τὸ κρατήσωσι διὰ παντός· ὁμοθυμαδὸν λοιπὸν ἐψήφισαν τῷ 1825 καὶ 1826 οἱ προὔχοντες τῶν κατοίκων νὰ ἐνομασθῇ ἡ πόλις Ὑψηλάντη. Δὲν ἐπίσταμαι τὴν ἱστορίαν τῆς ἡμετέρας ἐπαναστάσεως μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας ὥς οἱ πατριῶται ὑμῶν· γινώσκω

ὅμως ὅτι θαυμάσαντες τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων ἀπέδομεν τῇ πόλει τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψηλάντου. Δέξασθε κτλ.

— Περίεργος στατιστική. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν λαλουμένων γλωσσῶν εἶναι 3692, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν διαλέκτων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφόρων θρησκειῶν εἶναι 1000.

Ἡ ἐτησία θνησιμότης τῆς σφαίρας εἶναι 33,733,333, ἡ ἡμερησία 91,554, ἡ ὥριαία 3380. Τοῦτέστι 92 θάνατοι κατὰ λεπτὸν καὶ εἰς ἀνὰ δευτερόλεπτον.

Ὁ γενικὸς μέσος ὅρος τῆς ζωῆς εἶναι 33 ἔτη.

Τὸ τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ ἀποθνήσκει πρὸ 7 ἐτῶν.

Τὸ ἥμισυ ἀποθνήσκει πρὸ 47 ἐτῶν.

Ἐπὶ 100,000 ἀτόμων, ἐν φθάνει εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 100 ἐτῶν.

Ἐπὶ 500 προσώπων, ἐν φθάνει τὴν ἡλικίαν τῶν 90 ἐτῶν.

Ἐπὶ 100 προσώπων ἐν φθάνει τὴν ἡλικίαν τῶν 100 ἐτῶν.

Οἱ ἱερεῖς ἀφικνοῦνται εἰς τὴν πρεσβυτέραν ἡλικίαν.

Οἱ ἱατροὶ ἀποθνήσκουσι νεώτεροι ὅλων.

Ἐπὶ τέλους τὸ ὄγδοον τῶν ἀρρένων εἶναι στρατιῶται.

(Οἱ Λαοί.)

— Περὶ ὑγροσκοπικῶν ἢ ὑγρομετρικῶν φυτῶν. — Ὑγροσκοπικὰ φυτὰ καλοῦνται ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀπορροφῶντα τὴν τῆς ἀτμοσφαίρας ὑγρασίαν κινουῦνται ἢ τινὰ αὐτῶν ὄργανα στρέφονται, συστέλλονται ἢ τὰ ἀντιὰ αὐτῶν προαισθάνόμενα τὴν ὑγρασίαν κλείουσι, καὶ κλίνουσι πρὸς τὰ κάτω.

Ἐν τῶν πλέον περιέργων τούτων φυτῶν ἔχει τοιαύτην διὰ τὴν ὑγρασίαν εὐαισθησίαν, ὥστε ἅμα τις πλησιάζῃ μόνον τὴν ὑγρὰν χεῖρά του, συστέλλεται. Τοῦτο τὸ περίεργον φυτὸν καλεῖται *Hypoxis hygrometrica*. Ἐτερόν τι ἔχον ὅμοια χαρακτηριστικὰ καλεῖται *Tunaria hygrometrica*. Τοιαῦτα φυτὰ ἐφαρμόζονται πρὸς κατασκευὴν ὑγρομετρικῶν ἐργαλείων. Ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὀγράνων προσκολλῶσι δείκτας, οἵτινες ὑπὸ τοῦ διὰ τὴν ὑγρασίαν τόσον εὐαισθητοῦ ὀργάνου περιστρέφονται προμαντεύοντες τὸ πλεῖον ἢ ἔλασσον τὴν τῆς ἀτμοσφαίρας ὑγρασίαν, καὶ ἐπειδὴ τοιαῦτα κομψότατα κατασκευασμένα ἐργαλεῖα ἔχουν τὸ σχῆμα μικρῶν ὥρολογίων καλοῦνται ὑγροσκοπικὰ ἢ ὑγρομετρικὰ ὥρολόγια.

Εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος κηπεύεται φυτὸν τοῦ καλλωπισμοῦ ἔχον ὠραῖα κίτρινα ἄνθη, τὰ ὅποια προαισθανόμενα τὴν βροχὴν κλείουσι τὰ ἄνθη καὶ κατακλίνονται. Τοῦτο τὸ βροχοπρομαντευτικὸν φυτὸν καλεῖται *Cale-netula pluvialis* σμικροπροφητικὴ Καλευδούλη.

Ξ. Λάνδερερ.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν Φωνὴν Κερκύρας.

Οἱ Ὠραῖοι Ναυτίλοι. Ἡ καταιγὶς τῆς προπαρελθούσης ἐβδομάδος, ἔρριψεν ἐνταῦθα ἐν πλοῖον διευθυνόμενον διὰ Μελίτην μὲ φορτίον ἐλαιόστα· τὸ πλοῖον τοῦτο εἶναι βρίκιον χωρητικότητος 208 τόνων, πλοιαρχούμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνος Ἀναγνώστου Ἀνδρέου, καὶ ἔχον πλήρωμα τὸ ἐξῆς.

Ἰωάννα Ῥόζερ, ἀγγλὶς ἐκ Λιβερπούλ, σύζυγος τοῦ πλοιάρχου, ναύκληρος· Ἀλέξανδρος υἱὸς των, 19 ἐτῶν, πηδαλιούχος·

Καλλιόπη πρωτότοκος Ψυγάτηρ, ἐτῶν 21, γραμματεὺς· Ἀφροδίτη, ἐτῶν 17, Πλάτων, ἐτῶν 15, Ξενοφῶν, Ἀλφρέδος, Αχιλλεὺς καὶ Ἑκτωρ ἀπὸ 13 μέχρι 5 ἐτῶν, ἅπαντες υἱοὶ τοῦ Ἀναγνώστου, ὠραῖοι ὡς ἄγγελοι, εἶναι οἱ ναῦται τοῦ πλοίου, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ παράδοξον τοῦτο πλήρωμα· καὶ τὸ σπουδαιότερον εἶναι, ὅτι ἔξωθεν τῆς Μεσσηνίας κατέλαβεν αὐτοὺς ἡ καταιγὶς, ἡ ὁποία ἐπροξένησε μεγάλην ζημίαν εἰς τὸ πλοῖον, διότι ἐν ἄλλοις κατεξεσχίσθησαν ὅλα τὰ ἱστία, καὶ κατὰ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας αἱ τρεῖς γυναῖκες νυχθημερὸν διέμεινον ἄγρυπνοι εἰς τὸ κατὰστρωμα. ἡ δὲ Καλλιόπη σχεδὸν πάντοτε εὕρισκετο ἐπάνω εἰς τὰ κατάρτια, διὰ νὰ συρράπτῃ τὰ κοπτόμενα ξάρτια. Τὸ πλοῖον τοῦτο εὕρισκεται εἰσέτι ἐνταῦθα ἠγκυροβολημένον ἀπέναντι τοῦ Μανδουκίου, διότι ἔχει ἀνάγκην ἐπισκευῶν.

Χαρακτηριστικὰ ἐκλεκτῶν ζώων.

Καθὼς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχουσί τινα χαρακτηριστικὰ, ἐξ ὧν δύναται τις νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν περὶ τοῦ ποιοῦ αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ζώων οἱ ἀγρονόμοι ἐσχημάτισαν πεποιθήσιν ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς κατασκευῆς των ποῖα ἐξ αὐτῶν εἶναι τὰ προτιμότερα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐκλέγῃ ὁ ἀγοραστὴς πρὸς χρῆσιν του. Ὅθεν δίδοντες περίληψιν τῶν χαρακτηριστικῶν τούτων παραινοῦμεν τοὺς ἀγοράζοντας νὰ φροντίζωσιν ὅσον τὸ δυνατόν νὰ εὕρισκωσι πλειότερα τῶν καλῶν χαρακτηριστικῶν εἰς ἓν ζῶον· διότι ἅπαντα σπανίως δύνανται νὰ εὑρεθῶσι συγκεντρωμένα, καὶ τὸ ἔχον ζῶον συγκεντρωμένα ἐν αὐτῷ ἅπαντα εἶναι τὸ ἐντελέστατον πάντων καὶ τὸ πολυτιμότερον.

1) Ἴπποι. Τὰ χαρακτηριστικὰ ἐντελεστάτου ἵππου εἶναι κεφαλὴ μετρία ἀναλόγως τοῦ σώματος, ῥώπωνες ἀνοικτοί, ὄμμα μέλαν, ὦτα μικρά, ὀρθὰ καὶ τεντωμένα, λαιμὸς μικρὸς καὶ εὐλύγιστος, χαίτη μικρὰ κλίνουσα πρὸς τὰ δεξιὰ, στῆθος εὐρὺ καὶ σαρκῶδες, ὠμοπλάται μεγάλαι, ῥάχιδες πλατεῖαι καὶ διπλῆ, νῶτα στρογγύλα, μηροὶ μεμυωμένοι, σκέλη ὀρθὰ, ὄρχεις μικροὶ καὶ στρογγύλοι, οὐρά μακρά, ὀπλὴ εὐκολοσχημάτιστος, ἔνυχες στερεοί, κοιλία μικρὰ καὶ τρίχες κονταί, μελαναὶ καὶ στιλπναί. Πρὸς δὲ νὰ μὴ ἰδρόνη ἢ ὀλίγον, νὰ ᾔηται πάντοτε ζωηρός καὶ εὐδύμος, νὰ μὴ ἐξαφνίζηται, νὰ μὴ γαργαλίζεται εὐκόλως, νὰ μὴ φοβῆται εἰς τὴν διάβασιν ποταμῶν, ῥυάκων καὶ χανδάκων, νὰ μὴ τρώγῃ τὴν κριθὴν λαιμάργως καὶ ἀμάσσητον, νὰ πεταλοῦται εὐκόλως καὶ νὰ δέχεται εὐχαρίστως τοὺς πλησιάζοντας αὐτὸν ἀνθρώπους καὶ ζῶα. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα διαγνωστικὰ ὡς πρὸς τὸν χρωματισμὸν τοῦ ὅλου σώματος, τῆς λευκότητος ἀρτίου ἀριθμοῦ τῶν ποδῶν, τοῦ μετώπου κλ. τὰ ὅποια οἱ μακρὰν πείραν ἔχοντες παρατηροῦσι.

2) Βοῦς. Τούτου ἀπαιτεῖται νὰ ᾔηται κεφαλὴ κοντὴ, μέτωπον εὐρὺ, κέρατα δυνατὰ καὶ στιλπνὰ (γυαλιστερά), ῥύγχος σιμὸν (πλακωτὸν), ῥώπωνες πλατεῖς, ὦτα μακρὰ καὶ τριχωτά, ὄμματα μεγάλα καὶ μελανὰ, λαιμὸς παχὺς, στῆθος πλατὺ, κατωλαίμιον κρεμαστὸν καὶ χωρίζον εἰς δύο πρὸς τὴν κοιλίαν, ὦμοι κρεατώδεις καὶ χονδροί, κοιλία μεγάλη, οὐρά μακρὰ καὶ τριχωτὴ δέρμα χονδρὸν καὶ μαλακὸν γόνατα μενεῦρα, πόδες κοντοὶ καὶ παχεῖς, ὄνυχες πλατεῖς, σκέλη ἴσα ὅπως μὴ προστρέβωνται. Ὁ δὲ ταῦρος ἐκτὸς τούτων πρέπει νὰ ἔχῃ ὄρχεις κοντοὺς καὶ χονδροὺς, ἢ δὲ ἀγελάς ἐκτὸς τούτων καὶ μαστοὺς πλατεῖς καὶ μεγαλοφλέβους, ἔχοντας

ράγα μεγάλην καὶ μακροστρόγγυλον, καὶ τὴν κάτωθεν τῆς κοιλίας μεγάλην φλέβα νὰ ἔχη χονδρὴν.

3) Ἡμίονος. Οὗτος πρέπει νὰ ἔχη κεφαλὴν μικράν, ὄμμα μέλαν, ὦτα ὀρθὰ, λαιμὸν μακρὸν καὶ κυρτὸν, στῆθος εὐρύ, πόδα μικρὸν, γόνυ ὑψηλὸν, νῶτα πλατέα καὶ γεμάτα, χρῶμα μέλαν, τρίχας στιλπνάς, σῶμα στρογγυλοειδές καὶ εὖσαρκον.

4) Ὄνος. Διακρίνεται τὸ ἐκλεκτὸν γένος τούτου ὅταν ἔχη κεφαλὴν μετρίαν, χρῶμα μελανόφαιον, ῥώθωνας μεγάλους, λαιμὸν πλατὺν, ὄμματα ζωηρά, οὐρὰν κοντὴν, ὄρχεις μεγάλους, τρίχα μαλακὴν καὶ στιλπνήν. Ἡ δὲ ὄνος δέον νὰ ἔχη περιπλέον καὶ γαστέρα πλατεῖαν.

5) Πρόβατον. Αἱ ἐντόπιοι ἐκλεκταὶ προβατῖναι διακρίνονται ἐκ τοῦ λεπτοῦ, μαλακοῦ, ἐλαστικοῦ καὶ πυκνοῦ ἔριου (μαλλίου), ἐκ τῶν μακρῶν σκελῶν καὶ τῆς μακρᾶς οὐρᾶς· ὁ κριος ἐκ τῶν μεγάλων κεράτων, δασέως μετώπου, μεγάλων ὀρχεων, καὶ πλατέων νώτων. Τὰ δὲ λεγόμενα καραμάνικα πρόβατα διακρίνονται ὅταν ἔχωσι μεγάλην καὶ τετράγωνον κεφαλὴν, μικρὰ ὦτα, σιμὸν λαιμὸν, μικρὰ καὶ εὐσχημάτιστα κέρατα, ζωηρὸν ὄμμα, ὀρθρᾶλέον βάδισμα, στρογγύλους ὦμους, περιφερῇ ῥάχιν, μακρὸν ἐσγόνατον, σαρκώδεις πόδας, λεπτὸν, ἐλαστικὸν καὶ παχὺ ἔριον, πλατεῖαν εἰς τὴν ῥίζαν οὐρὰν, μεγάλους ὄρχεις καὶ σκεπασμένους μὲ λεπτὸν ἔριον.

6) Αἰγες. Τὸ διακριτικὸν αὐτῶν εἶναι ἐλαφρὸν καὶ στερεὸν βάδισμα, ὑψηλὸν ἀνάστημα, εὖσαρκοι μηροί, μεγάλοι μαστοί, καὶ ἔριον πυκνὸν καὶ ἀπαλόν.

7) Χοῖρος. Τέλος ἐκλεκτὴ χοῖρος εἶναι ἡ μακρόσωμος, μικροκέφαλος, κοντόπους, πλατύπλευρος, μεγαλόμαστος (ιδίως

ὅταν ἔχη 16 μαστοὺς), καὶ ἰδίως ἡ ἔχουσα τρίχα λευκὴν, λεπτὴν καὶ κοντὴν.

(Ἐκ τῆς “Γεωργικῆς Ἑφημερίδος”.)

Κύων τιμωρός.

Ἀμερικανικὴ τις ἑφημερίς ἐκδιδομένη ἐν Γεωργίᾳ (ἐν τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ), διηγεῖται τὸ ἐπόμενον τραγικὸν συμβάν.

Ἐν τινι τῶν ὁρεινῶν μερισμάτων τῆς Γεωργίας ἔζων δύο οἰκογένειαι, πασίγνωστοι ἀμφοτέραι διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὸν ὀλβον ἐντὸς τοῦ ὁποίου διητῶντο. Μετὰ τὸν τελευταῖον ἐμφύλιον πόλεμον, αἱ οἰκογένειαι αὗται, ὧν τῆς μὲν τὸ ἐπώνυμον ἄρχεται ἀπὸ P, τῆς δὲ ἀπὸ Λ, ἀπολέσασαι ὅλην αὐτῶν τὴν περιουσίαν, ὥς συνέβη ἐκ τοῦ ἀδελφοκτόνου ἐκείνου πολέμου εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς πλουσίους ἀγρονόμους τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, διέσωσαν ὅμως τὴν ψέσιν ἣν κατεῖχον καὶ πρὶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ἡ μία ἐξ αὐτῶν, ἡ Λ. εἶχεν ἀπολέσει καὶ πολλοὺς αὐτῆς ἄνδρας εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὅτε ἀρχόμεθα ταύτης τῆς διηγήσεως συνέκειτο ἐκ τοῦ κυρίου Λ., ἀνδρὸς ἄγοντος ἡλικίαν πεντήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἐκ τῆς συζύγου του, σχεδὸν ὁμηλίκου του, καὶ μιᾶς θυγατρὸς ἔτι ἀγάμου, σχεδὸν εἰκοσιπενταετοῦς.

Εἰς ἀπόστασιν τετρακοσίων περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς οἰκίας των, ἐκατοῖκει εἰς τῶν P., νέος, πρὸ ὀλίγου καιροῦ νυμφευθεὶς κόρην τινὰ ὡραιότητα καὶ ἐξ ἀρίστης οἰκογενείας. Ἐκεῖ διέμενε μόνος μετὰ τῆς συζύγου του, καλλιεργῶν μικράν τινα ἔπαυλιν, ἣν εἶχεν ἐκμισθώσει.

Ἐπειδὴ αἱ οἰκίαι εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἦσαν ἀραιαί, ἀπειχον

δέ καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς πόλεως, αἱ δύο οἰκογένειαι, ὡς γειτνιαζουσαι, ἤλθον εἰς σχέσεις, ἐξ ὧν ἐγεννήθη ἐντὸς ὀλίγου μεταξὺ τῆς νεαρᾶς συζύγου τοῦ Ρ. καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Α. στενὴ καὶ ἀδελφικὴ φιλία.

Ἐσχάτως, ὁ Ρ. εἶπε μίαν τῶν ἡμερῶν εἰς τὴν γυναῖκά του, ὅτι λαβὼν ἐπιστολὴν, ἠναγκάζετο νὰ μεταβῇ πάραυτα εἰς τὴν πόλιν Ἀταλάντην δι' ὑπόθεσιν πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὁποίας ἀπητοῦντο ἱκαναὶ ἡμέραι· ὥς μὴ δυνάμενος δὲ νὰ τὴν συμπεριλάβῃ, τὴν συναβούλευσε νὰ προσκαλέσῃ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ πλησίον τῆς τὴν φίλην τῆς, θυγατέρα τοῦ Α., ὥστε νὰ μὴ ᾔῃ μόνη.

Οὕτω, τὸ πρωῒ τῆς ἐπιούσης, ἀνεχώρησεν ὁ Ρ. εἰς τὴν Ἀταλάντην ἐπὶ τοῦ ἰδίου τοῦ ὀχήματος, ἡ δὲ σύζυγός του μετέβη εὐθὺς μετὰ τοῦτο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Α., ἵνα παρακαλέσῃ τὴν θυγατέρα τοῦ ὅπως ἔλθῃ καὶ συμμερισθῇ τὴν μοναξίαν τῆς.

Ἡ κόρη, ἀφοῦ πρῶτον ἐζήτησε τὴν ἄδειαν τῆς μητρὸς τῆς, ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρίας Ρ. πρὸς τὸ ἑσπέρας.

Εἶχεν ὅμως σημάνει ἡ ἐννάτη ὥρα τῆς νυκτὸς, καὶ ἡ δεσποσύνη Α. δὲν ἐφαίνετο· ἤδη δὲ ἀνησύχει διὰ τοῦτο ἡ κυρία Ρ., ὅτε ἐκομίσθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ ὑπηρέτου ἐπιστολὴ τῆς φίλης τῆς, ἀναγγέλλουσα ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ ταύτην τὴν νύκτα, ἐπειδὴ κατ' οὐδένα τρόπον ἤθελε νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο ὁ πατήρ τῆς.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ὑπηρέτου, ἡ νεαρὰ γυνὴ ἔλαβε γενναίως τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκίαν μόνη· ἐφρόντισε λοιπὸν νὰ κλείσῃ καλῶς τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα, ἔλαβε δὲ εἰς τὸν κοιτῶνά της καὶ μέγαν τινὰ μολοσσὸν

τοῦ συζύγου της, φύσει μὲν ἄγριον, ἐξοικειωθέντα δὲ μετ', αὐτῆς μέχρις ἀφοσιώσεως. Ἀφοῦ δ' ἐκλείδωσε καλῶς καὶ τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνος ἔνδοθεν, ἐξεδύθη, κατεκλίνθη καὶ ἀπεκοιμήθη μετ' ὀλίγον.

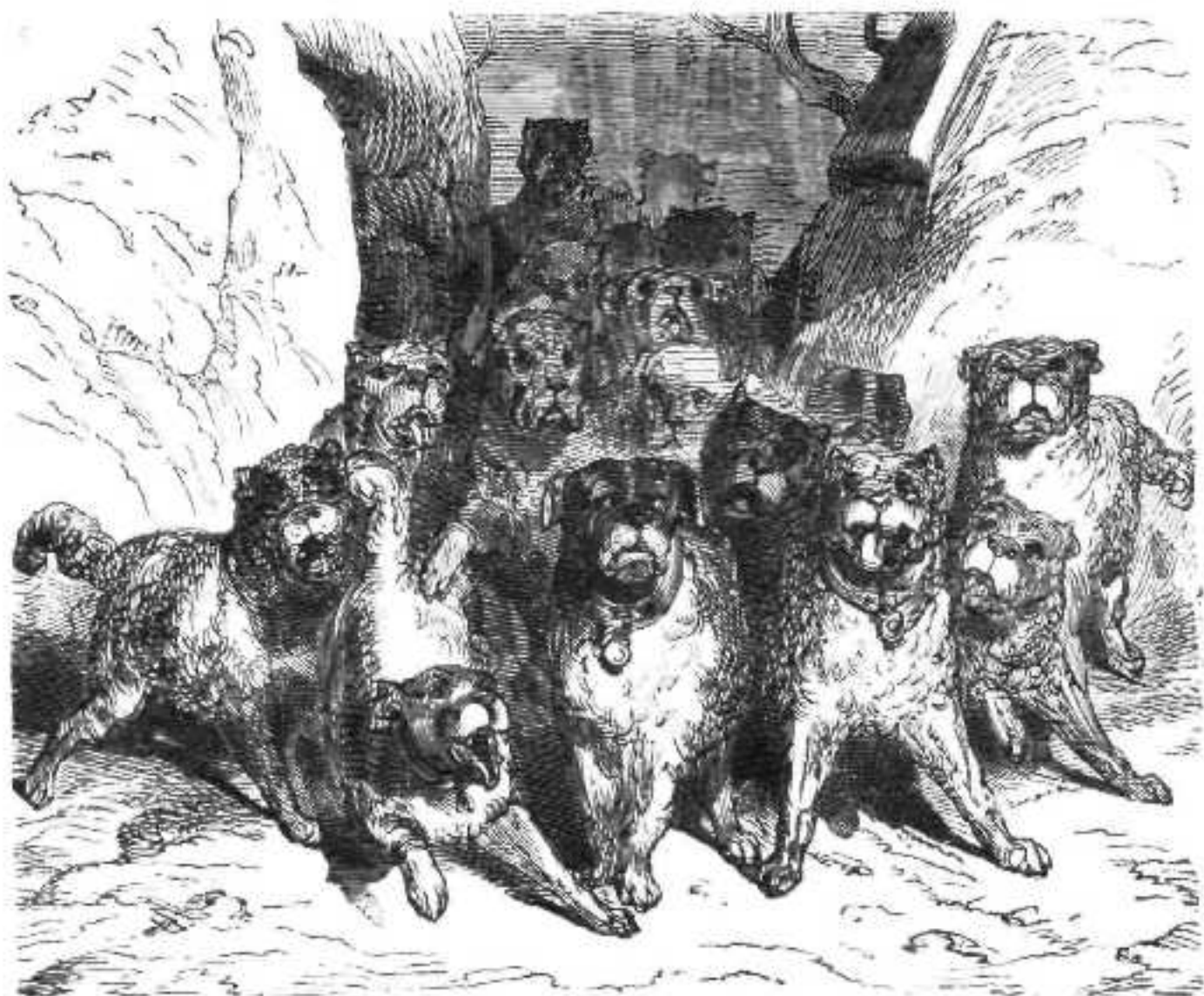
Περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἐξυπνεῖ ἔκ τινος κρότου αἰφνιδίου, γενομένου ἐντὸς τῆς οἰκίας, καὶ ἐκ τῶν γρυλλισμῶν τοῦ κυνός. Ἐνόησεν εὐθὺς ὅτι ἐβιάσθη ἢ ἔξω θύρα τῆς οἰκίας της, καὶ ὅτι ἄνθρωπος ἐπειρᾶτο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κοιτῶνα. Βάλλει τότε φωνήν, — Τίς εἶναι; — μόλις συνέχουσα τὸν φόβον της. Εἰς ἀπάντησιν, ἄγνωστος φωνὴ ἀνδρὸς τῇ λέγει προστακτικῶς, — Ἀνοιξε! — Ἐπαναλαμβάνει τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν, καὶ ἀκούει τὴν αὐτὴν ἀπόκρισιν, μετὰ προσθήκης, ὅτι, ἂν δὲν ἴνοιγεν, ἔμελλεν ὁ ἔξωθεν ἱστάμενος νὰ συντρίψῃ τὴν θύραν.

Ἐν τούτοις, ὁ κύων δὲν ἔπαυε βρέμων· εἶχεν ἀνορθώσει τὰς τρίχας καὶ ἠτοιμάζετο εἰς ἐπίθεσιν. Ἐλπίζουσα ἡ κυρία P. νὰ ἐκφοβίσῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου ἐμάντευσε τὰς ἀτίμους προθέσεις, ἔκραξε πρὸς αὐτὸν σχεδὸν ἐντόνως ὅτι ἦτο ὠπλισμένη, καὶ ὅτι ἂν αὐτὸς συνέτριβε τὴν θύραν, καὶ αὐτὴ θὰ τοῦ συνέτριβε τὴν κεφαλὴν διὰ τοῦ πυροβόλου της.

Ὁ ἄγνωστος ἀνὴρ ἀπήντησε βαλὼν χλευαστικὸν γέλωτα· πεσὼν δ' ἔπειτα βιαίως ἐπὶ τῆς θύρας, ἐτίναξεν ἀμφοτέρας τὰς κλεισιάδας, καὶ πάραυτα εὗρέθη ἀπέναντι τῆς γυναικὸς, κρυπτούσης τὸ πρόσωπον ἐντὸς τῶν χειρῶν της.

Ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ὁ κύων ἐχύθη ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὸν συνέλαβεν ἐκ τοῦ λάρυγγος. Τὸ αἰφνίδιον τῆς προσβολῆς ταύτης κατέπληξε τὸν ἄγνωστον, καὶ ἐπειράθη μὲν νὰ φο-

γεύσῃ τὸν κύνα διὰ μαχαιρίου, τὸ ὁποῖον ἐκράτει, ἀλλ' ἀπέ-
τυχε, διότι τὸ γενναῖον ζῶον τὸν ἔρριψεν ἐξ ἀρχῆς χαμαὶ,
καὶ ἐξηκολούθει ἀνενδότως νὰ σφίγγῃ τὸν λάρυγγά του μέχρι
πνιγμοῦ.

Ποίμνιον κυνῶν.

Ἰδοῦσα τοῦτο ἡ νέα, καὶ συνελθοῦσα ἐκ τοῦ φόβου,
ἔτρεξεν ἔξω τῆς οἰκίας καὶ κατηυδύνθη πρὸς τοὺς γείτονάς
της κράζουσα βοήθειαν· ἀκούσαντες δὲ οἱ ὑπηρέται τὰς
κραυγὰς, ἤνοιξαν εἰς αὐτὴν καὶ ἔτρεξαν νὰ εἰδοποιήσωσι
τοὺς κυρίους των. Τότε τοῖς διηγήθη διὰ βραχέων τὸ συμ-
βάν, καὶ οἱ ὑπηρέται ἠτοίμασθησαν νὰ πορευθῶσι πρὸς σύλ-
ληψιν τοῦ ἀνδρώπου τὸν ὁποῖον ἐκράτει ὁ κύων, ὅτε παρε-
τηρήθη ὅτι ὁ κύριός των ἔλειπεν ἐκ τῆς οἰκίας.

Ἀφοῦ ματαίως τὸν ἐζήτησαν πανταχοῦ, ἡ σύζυγός του,

κυριευθεῖσα ὑπὸ ὀλεθρίας προαισθήσεως, ἀνέκραξεν, — ὦ Θεέ μου! νὰ ἰδῇς ἂν δὲν ᾔναι ὁ ἄνδρας μου.

Ἐτρεξάν τότε ὅλοι εἰς τὴν κατοικίαν P., ὅπου εὗρον τὸν ἄγνωστον ἐκεῖνον καίμενον χαμαί, καὶ κρατούμενον εἰσέτι ὑπὸ τοῦ κυνὸς ἐκ τοῦ λάρυγγος.

Ἡ κυρία P. . . . ἀνακαλεῖ τὸν ἀνδρεῖον ὑπερασπιστήν της, τὸ ζῶον ὑπακούει εἰς τὴν προσταγὴν, πλησιάζουν πρὸς τὸν κατακαίμενον, μένοντα ἀκίνητον, καὶ, ὦ φρίκη! βλέπουν ὅτι ἡ κυρία Δ: δὲν ἠπατήθη ὑπὸ τῆς προαισθήσεως. Ἦτο τῶντι ὁ σύζυγός της, ὁρμηθεὶς ὑπὸ πόθου μοχθηροῦ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ φίλου καὶ γείτονός του, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ.

Ὁ Δ. ἦτο νεκρός. Ὁ κύων ἐξετέλεσεν ἔργον δημίου.

(Ἀλήθεια.)

Κατασκευὴ κόνεως πρὸς πλῦσιν.

Ἡ Βαυαρικὴ κυβέρνησις ἀπένειμεν ἐπὶ τινος ἀξιολόγου καὶ ὠφελίμου καθαριστικοῦ, μέσον χρήσιμον πρὸς πλῦσιν τοῦ δέρματος τῶν χειρῶν κτλ. τοῦ πρὸς κάθαρσιν τῶν ὑφασμάτων ἐκ τῶν ρύπων ὁποίας δῆποτε φύσεως καὶ ἐὰν ᾖσι, προνόμιον ὀλιγοχρόνιον, τὸ ὁποῖον ἕκαστος δύναται νὰ κατασκευάσῃ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, κατ' ὅτι σύγκειται ἐξ ἴσων μερῶν λεπτοτάτης κόνεως τοῦ κοινοῦ σάπωνος καὶ ἐκ καθαρᾶς ξηρᾶς ὡπανθρακικῆς σόδας. *Natrum subcarbomum siccum*. Ἡ κατασκευὴ εἶναι εὐκολωτάτη καὶ ἀμφότερα τὰ πρὸς σύνθεσιν τῆς πλυντικῆς ταύτης κόνεως εὐθηνά. Ἡ τῆς κόνεως ταύτης καθαριστικὴ δύναμις εἶναι ἀξιοθαύμαστος.

Ξ. Δάνδερερ.

Φύλλα διὰ τραπεζομάνδυλα.

Mappa-Tanaria ἢ καὶ Ricinus Tanarius καλεῖται δένδρον φυόμενον ἐπὶ τῶν ορέων τῶν Μωλοσκανικῶν νήσων. Τὰ φύλλα τοῦ δένδρου τούτου ἔχουν φύλλα 2 ποδῶν μήκους καὶ ἐνὸς καὶ $1/2$ ποδὸς πλάτους, ταῦτα τὰ ὠραῖα ὁμαλὰ καὶ λαμπρίζοντα πράσινα φύλλα χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐκεῖ κατοίκων διὰ τραπεζομάνδυλα πρὸς στρώσιν τῶν τραπεζῶν καὶ εἰς πολλὰς ἀνάγκας τοῦ βίου χρησιμεύουσιν.

Ξ. Δάνδερερ.

Περὶ τῆς ἀντιλυσσικῆς κόνεως τοῦ μοναστηρίου τῆς Ζωοδόχου πηγῆς ἐν Σαλαμῖνι.

Ἐκ τῶν προτέρων λέγομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει μέχρις ὥρας κανὲν φάρμακον πρὸς θεραπείαν τῆς ἤδη ἀναπτυχθείσης λύσσης, προελθούσης ἐκ τῶν δηγμάτων λυσσώντων κυνῶν ἢ ἄλλων λυσσώντων ζώων. Τὸ καλλήτερον μέσον, τὸ ὁποῖον ἀμέσως μετὰ τὸ ἐπενεχθὲν τραῦμα πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ εἶναι ἡ καυτηρίασις διὰ διαπύρρου σιδήρου ἢ διὰ τῶν ἀκράτων ὀξέων τοῦ θεικοῦ ὀξέως πρὸς καταστροφὴν τοῦ εἰς τὸ αἷμα εἰσαχθέντος λυσσικοῦ μιάσματος. Ἐπίσης ἡ ἔκπλυσις τοῦ τραύματος διὰ χλωρικῆς τιτάνου καυτηρίασις διὰ χλωριούχου στέμμεως καὶ διὰ τῆς καλουμένης πέτρας τῆς κολάσεως (τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου) θεωροῦνται καλὰ καὶ σκόπιμα. Εἰς ἅπασαν τὴν ἀνατολὴν εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ καλόγηροι τοῦ ἐν Σαλαμῖνι μοναστηρίου τῆς Ζωοδόχου πηγῆς κατασκευάζουσι μυστικὴν τινα κόνιν, τὴν

ὁποίαν δίδουσι τοῖς προσερχομένοις, οἵτινες ὑπὸ ζώων ὑπόπτων τῆς λύσσης ἐδήχθησαν ἵνα θεραπευθῶσιν καὶ ἵνα μὴ ἀναπτυχθῇ κατόπιν, καὶ ὅτι κατὰ δυστυχίαν πολλάκις χρόνους πολλοὺς μετὰ τὴν δῆξιν ἀνεπτύχθη ἡ τόσον φρικώδης νόσος, ἡ λῦσσα, ὑδροφοβία καλουμένη. Ἡ σύνθεσις τῆς ἀντιλυσσικῆς ταύτης κόνεως δὲν εἶναι πλέον μυστήριον τῶν καλογήρων· ἀλλὰ γίνεται ὑπὸ τῶν καλογήρων ἐκ τοῦ φλοιοῦ τινὸς ῥίζης φυτοῦ καλουμένου *Cynanchum enectum* ἢ *Marsdenia* προσθήκη τῆς κόνεως τινὸς ἐντόμου καλουμένου *Mylabris punctata* πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀπαντωμένου καὶ διαιτωμένου ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν κατὰ τὸν Ἰούλιον, Αὐγούστον μῆνα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ 2 σώματα ἐξ ὧν ἡ ἀντίλυσσις κόνις τῶν καλογήρων συντίθεται γνωρίζωμεν ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων τὰ ἀκόλουθα.

Τὸ ἐντομον τοῦτο ἐκ τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων εἶναι ἡ κανθαρίς τῶν ἀρχαίων καὶ οἱ χωρικοὶ τῆς Ἑλλάδος κατασκευάζουσιν ἐκ τῆς κόνεως αὐτῶν τῶν ἐντόμων μετὰ ζύμης ἢ ἄρτου ἢ κηροῦ καὶ ἐλαίου τὸ λεγόμενον βεσικατόριον, καὶ ὅτι τὸ ἐντομον τοῦτο ἐνεργεῖ ὡς μέσον φοινικίζον καὶ ἐπισπαστικὸν καὶ ὡς ἡ σήμερον πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὀνομαζομένη χουσόμυιγα. *Canttiaris vesicatinia* ἢ *hispanica* καὶ μεταφερομένη ἐκ τῆς Ἰσπανίας.

Ξ. Λάνδερερ.